

Op 14 februari 2015 verscheen in het Franse weekblad *Le Journal du Dimanche* een standpunt ondertekend door 50 Franse parlementariërs (Kamer, Senaat of Europees Parlement), allen lid van de Parti Socialiste (PS). Ze vragen hun partijgenoot, de Franse president François Hollande, om de Griekse regering te steunen in haar conflict met de Europese Unie. Hieronder onze vertaling van dit standpunt. De lijst van de ondertekenaars vindt men in [Le Journal du Dimanche](#).

“De plaats van Frankrijk is aan de zijde van Griekenland”

In de zesde eeuw voor Christus hebben de Grieken de democratie uitgevonden (in het oud Grieks: *démokratía*, soevereiniteit van het volk). In 2015 geven ze opnieuw blijk van hun gehechtheid aan dit politieke stelsel door hun soevereiniteit opnieuw in eigen handen te nemen. Deze werd gedurende jaren geconfisqueerd door de Trojka, een instelling die vanaf haar ontstaan door de Franse socialisten aangeklaagd werd. Gedurende de verkiezingscampagne was het programma van SYRIZA duidelijk: rehabilitatie van de volkssoevereiniteit, een eind aan de humanitaire crisis, sociale rechtvaardigheid en culturele heropstanding. De nieuwe regering wil dit programma nu gaan realiseren. Deze keuze respecteren betekent hen de kans bieden dit te doen. Dat is democratie.

“Respect voor de stem van de Grieken “

Op 5 februari zei François Hollande over Griekenland op zijn vijfde [persconferentie](#): “De rol van Frankrijk is een oplossing te vinden, bij te dragen aan een akkoord, maar in wederzijds respect, respect voor de stem van de Grieken, en respect voor de Europese regels en de aangepaste verbintenissen. Het is op die basis dat ik samenwerk met onze Europese partners.” Nochtans had de Europese Centrale Bank (ECB) de dag voordien, op een totaal onbegrijpelijke manier, de voorwaarden verstrengd voor de herfinanciering van de Griekse banken. En dat terwijl de ECB van plan is op de financiële markten massaal privéschulden op te kopen, waarvan sommige met betwijfelbare kwaliteit. Dat is ongeoorloofd. Integendeel, een deel van de oplossing voor Griekenland bestaat in de monetisatie [opkopen door de ECB] van de schuld.

De Griekse regering is wel degelijk van plan om de begrotingsnormen van het [Stabiliteits-en Groeipact](#) te respecteren. Dit is een verplichting voor de landen van de Europese Unie. Maar dat is niet het geval voor de toepassing van de soberheidsmemoranda opgelegd door de Trojka, een illegitieme coalitie die dringend moet vervangen worden door een democratische instantie. Door de hulpprogramma's voor Griekenland te verbinden aan ultraliberale structurele aanpassingen heeft de Trojka het land in een vernietigende economische en humanitaire crisis gestort.

In samenhang daarmee heeft de starre orthodoxie die Duitsland vanaf het begin aannam over de Griekse schuld er toe bijgedragen om de Europese Unie in een steeds diepere crisis mee te slepen. Het is met dit inzicht in de redenen die hun land in de miserie stortten dat de Grieken zich tegen de memoranda gekeerd hebben op 25 januari. Hen nu opnieuw verstikkende economische maatregelen opleggen zou een zware aantasting van hun soevereiniteit betekenen, die niet zonder gevolgen zou blijven voor de hele Europese economie.

Waar een wil is, is een weg

Griekenland is een bondgenoot in Europa, en dit bondgenootschap kan een nieuwe weg aanwijzen, een nieuwe oriëntatie voor de Europese politiek, die de mens centraal stelt, vóór de financiële belangen van enkelen. Een oriëntatie die een verzoening betekent van het respect van gemeenschappelijke regels en de wil om een betere toekomst uit te bouwen.

Ook binnen de Europese instellingen groeit het bewustzijn dat de soberheidspolitiek een doodlopend straatje is. Dat maakt de tijd gunstig voor een heroriëntering van de Europese politiek. Het is naar die nieuwe weg dat de progressieve krachten in Europa, zij aan zij, moeten streven. Samen kunnen ze er voor zorgen dat de Europeanen met vertrouwen naar de toekomst kijken.

Het is in de naam van deze toekomst dat Frankrijk een duidelijke politieke boodschap moet uitbrengen, zowel gericht naar de Grieken als naar de andere Europese volkeren. Frankrijk moet de Griekse eis steunen om de terugbetaling van hun schuld draaglijk te maken, op basis van een echte Europese onderhandeling, in plaats van de bevelen van de Trojka. Frankrijk moet de Griekse vraag naar een kleiner primair saldo ondersteunen, zodat de broodnodige investeringen mogelijk zijn om het land er economisch en sociaal bovenop te brengen en arbeidsplaatsen te creëren.

Op die manier zal Frankrijk zich van een nieuwe politieke verantwoordelijkheid kwijten op een beslissend ogenblik in de Europese geschiedenis. Dit beslissend ogenblik is een *appel* aan ons allen, want op die manier kunnen we een heroriëntering van de keuzes van de Europese Unie bekomen. Bijgevolg moet het Parlement, in het bijzonder de meerderheid, volop betrokken worden in het uitstippelen van de houding van ons land tijdens de komende Europese topbijeenkomsten.

Sophocles heeft ons geleerd dat er ogenblikken zijn waar de enige wet die telt die van de rechtvaardigheid is. Dat is waar de Grieken voor gekozen hebben, dat is wat wij moeten ondersteunen.

Hits: 5

Dit delen:

Facebook

Twitter